

Nr 51.

Af herrar **Broström** och **Lundgren** i Göteborg, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förläggande af ett fyrskepp vid Ölands södra udde.

Uti riksstaten är under V hufvudtiteln anslaget till lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna upptaget till ett belopp af kronor 1,700,000 (förutom däruti ingående friheter och ersättningar, uppgående till 409 kronor) eller samma belopp, hvartill fyr- och båkmedlen för ifrågavarande statsregleringsperiod beräknats.

Utan att i samband med det förslag, denna motion afser, vilja påyrka ett frigörande af anslaget till lots- och fyrinrättningen från inkomsterna ur fyr- och båkmedlen, tillåta vi oss likväl erinra därom, hurusom för vår handel och sjöfart viktiga maritima säkerhetsanstalter ej kunna på grund af bristande medel utföras, så länge dessa anslag äro helt beroende af ifrågavarande inkomsttitels storlek. Det kan nämligen med fog ifrågasättas, huruvida det är med billighet och rättvisa för enadt, att sjöfarten ensam skall bära omkostnaderna för våra farleders utprickning och belysning, då vårt lands utrikes handel och exportindustri ha mycket stora intressen däruti, att säkerhetsanordningarna vid våra kuster äro för sjöfarten och sålunda äfven för handeln fullt betryggande. Äfvenledes bör ej förbises, att vår krigsflotta, som förnämligast opererar efter våra kuster, under fredstid och då den ej befar de hemliga lederna, har stor nytta af ifrågavarande anslag.

Vi tveka därför icke att påkalla Riksdagens särskilda uppmärksamhet på en inom sjöfartskretsar sedan länge påyrkad åtgärd till betryggande af vår sjöfart, som likväl hitintills på grund af bristande medel ej kunnat af kungl. lotsstyrelsen vidtagas. Detta gäller frågan om anskaffande af ett fyrskepp vid Ölands södra udde. Så långt tillbaka som år 1901

gjordes af trafikanter på grund af de strandningar, som timat, särskilda framställningar till kungl. lotsstyrelsen dels af en del utländska ångbåtsbefälhafvare och dels ingafs den 13 maj samma år en skrifvelse undertecknad af alla inom vårt land mera kända rederier och assuradörer. Denna skrifvelse hade följande lydelse:

»Undertecknade tillåta sig härmed hos Kungl. Styrelsen vördsamt framställa anhållan om att få påpeka en å våra kusters fyrbelysning ödesdiger brist, hvars afhjälpande gör sig alltmera gällande, ja, utan gensaga torde vara alldeles nödvändigt.

Behovvet af ett fyrskepp vid Ölands södra udde har af vederbörande rederier, assuradörer och fartygsbefälhafvare redan många år varit ett önskemål och hafva petitioner i syfte att ernå detta mål ej heller saknats.

Med anledning häraf, äfvensom af de talrika sjöolyckor, som till följd af denna brist på fyrskepp vid ofvarnämnda plats under årens lopp och senast för några dagar sedan inträffat, anse undertecknade rederier och assuradörer såsom sin oafvisliga plikt att hos Kungl. Styrelsen vördsamt framställa anhållan, att Kungl. Styrelsen så fort ske kan, och helst utan dröjsmål, ville vidtaga åtgärder för anbringandet vid Ölands södra udde af ett fyrskepp af distinkt karaktär och utrustadt med kraftiga mistsignalapparater. Stockholm den 13 maj 1901.»

Sedermera har samma fråga, som äfven långt före 1901 var under diskussion, vid flera möten såväl uti befälhafvare- som andra sjöfartsföreningar varit upptagen som ett konstant önskemål från sjöfartsidkarnes sida utan att det likväl hitintills blifvit realiseradt, och detta i trots däraf att behovvet af ett fyrskepp vid Ölands södra udde aldrig af myndigheterna bestridts men på grund af bristande medel skjutits åt sidan för andra enligt deras förmenande mera trängande behof.

Inom sjöfartskretsar hade man tänkt sig möjligheten däraf att om Grisbådarne skulle ha tillerkänts Norge, det där förlagda fyrskeppet då hade kunnat flyttas till Ölands södra udde. Då så icke blifvit förhållandet, och anslaget ur fyr- och båkmedlen icke t. n. synes kunna möjliggöra anskaffandet af ett fyrskepp att förläggas vid Ölands södra udde, hvars kostnad torde kunna beräknas till omkring 200,000 kronor, synes det oss, att frågan om denna säkerhetsåtgärd för vår sjöfart och handel ej längre bör uppskjutas.

Emellertid är den utredning, som tarfvas rörande anskaffningskostnad och underhåll af ett fyrskepp, af den art att den af enskild motionär ej kan anskaffas.

Vi få därför vördsamt hemställa, att Riksdagen uti skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa,

att Kungl. Maj:t efter utredning af behovet af ett fyrskepp vid Ölands södra udde måtte vidtaga de åtgärder, som därvid visa sig erforderliga.

Stockholm den 26 januari 1910.

Dan. Broström.

R. Lundgren.

Nr 52.

Af herrar **Broström** och **Lundgren** i Göteborg, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förbättring af farleden i Öresund genom Flintrännan.

Det intresse, som statsmakterna under senare år visat vår sjöfartsnäring, har förnämligast tagit sig uttryck uti att ekonomiskt stödja näringen såsom genom anordnandet af billiga lån, genom direkta statsunderstöd till vissa regelbundna ångbåtslinjer och genom borttagande af konsulatafgifterna m. m. Att detta stöd från statsmakternas sida medfört en särdeles rask utveckling af vår rederinäring är ett glädjande förhållande att konstatera.

Den ökade betydelse, som vår rederinäring utveckling fått för vår handelsafsättning på utlandet, medför, att statens intresse äfven bör utsträckas till andra områden af sjöfarten.

Ett mycket betydelsefullt område i detta hänseende är omsorgen om de allmänna farledernas förbättrande. Att en hel del därvid åtgjorts vilja vi ingalunda förneka.